

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខ ស៊ែបបួន

ការបរិកបង្ហាញមូលដ្ឋានដល់ហេតុអ្វីបានជាស្រីម្នាក់ឈ្មោះ ស្រីម្នាក់ពិតប្រាកដណាស់
William Miller និងថ្ងៃចុងក្រោយនៃ Adventism

Jeff Pippenger

2024-01-08

ស្រីម្នាក់ពិតប្រាកដណាស់ ដល់ William Miller

គួរឲ្យមានការគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍អស់រយៈពេលបួនជំនាន់នៃទូទៅអាដវីនទីស្ទ

ការសង្ស័យឡើងវិញនូវស្រីម្នាក់ពិតប្រាកដណាស់ទាំងនោះ

គួរឲ្យមានការបង្ហាញនូវក្នុងស្រីម្នាក់ពិតប្រាកដណាស់គាត់

ហើយគួរឲ្យមានការកំណត់អត្តសញ្ញាណជាញឹកញាប់នៃក្នុងព្រះគម្ពីរ

និងព្រះវិញ្ញាណនៃទំនាយ

ថាជាកិច្ចការដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់ស្រីម្នាក់ពិតប្រាកដណាស់នៃថ្ងៃចុងក្រោយគួរឲ្យសម្រេច។ ស្រីម្នាក់ពិតប្រាកដណាស់ Miller

កំណត់ថា នៅពេលបុរសដ៏ល្អមានជីវិតសម្រាប់អត្តសញ្ញាណ

សង្ស័យមានតម្លៃទាំងនោះឡើងវិញ វានឹងក្លាយជាលំដាប់ដំបូងជាងព្រះអាទិត្យដប់ដង។

ក្របខណ្ឌរបស់ Miller

គួរឲ្យមានការបង្ហាញឡើងនូវការផ្តល់ការទទួលស្គាល់អំណាចបំផុតទាំងពីរ

គឺសាសនាពហុវេនិយម បន្ទាប់មកសម្រាប់ច្បាប់និយម

ហើយសក្ខីភាពរបស់សាវ័កប៉ូលនៃក្នុងជំពូកទីពីរ នៃសៀវភៅទូទៅ Miller

នូវចំណុចយោងសម្រាប់ក្របខណ្ឌរបស់គាត់។ នៅទីនោះ ប៉ូលបានកំណត់ថា

រួមបញ្ចូលពហុវេនិយមមានទប់ស្កាត់សម្រាប់ច្បាប់និយមមិនឲ្យឡើងកាន់អំណាច

រហូតទាល់តែរួមបញ្ចូលពហុវេនិយមគួរឲ្យមានការដកចេញ។ នៅក្នុង 2 Thessalonians

ប៉ូលបានផ្តល់នូវចំណុចយោងសម្រាប់ក្របខណ្ឌរបស់ Future for America ផងដែរ

នៅពេលដែលប៉ូលបានកំណត់ថា «មនុស្សសន្តិវិធីបាប» នៅក្នុងជំពូកនោះ

គឺគួរឲ្យមានការកំណត់ជាស្របច្បាប់នៃលើកតម្កល់ឧល្លស្នង នៅក្នុងដានីយ៍លែ

ជំពូកទីដប់មួយ ខ័ណ្ឌខ្លីសាមសិបបួនមួយ។

វាជាការចាំបាច់យ៉ាងខ្លាំងគួរឲ្យយល់ឃើញថា

ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៅក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរ មានការតភ្ជាប់

បំផុតដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងសក្ខីភាពរបស់ប៉ូលនៃក្នុងជំពូកទីពីរនៃខ័ណ្ឌខ្លីសាមសិបបួន។

នៅពេលចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798 ហើយក៏នៅក្នុងឆ្នាំ 1989 ផងដែរ

ក្នុងដានីយ៍លែគួរឲ្យមានការបរិកបង្ហាញ

ដោយហេតុនេះមានចាប់ផ្តើមដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន។ ដំណើរការសាកល្បងនេះ

ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីជួយបង្កើតការកើនឡើងនូវសក្ខីភាពរបស់ប៉ូលនៃក្នុងជំពូកទីពីរនៃខ័ណ្ឌខ្លីសាមសិបបួន

មានបរិកបង្ហាញ។ វាជាការចាំបាច់យ៉ាងខ្លាំងគួរឲ្យយល់ឃើញសំណើរបស់ប៉ូលទាក់ទងនឹងការកើន

ឡើងនៃចំណេះដឹងនៅពេលចុងបញ្ចប់ ពិសេសនៃក្នុងជំពូកនោះឯង ប៉ូលព្រមទាំង

អស់អ្នកដទៃមិនទទួល «ស្រីម្នាក់ពិតប្រាកដណាស់នៃថ្ងៃចុងក្រោយ»

និងទទួលការបំភាន់ដ៏ខ្លាំងពីព្រះ។ ការបំភាន់ដ៏ខ្លាំងនោះ

គឺជាអ្វីដែលនាំមកលើមនុស្សអាក្រក់នៅក្នុងដានីយ៍លែជំពូកទីដប់ពីរ

ដែលបដិសេធការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង។ នៅក្នុងបុរេសាស្ត្រទាំងពីរ

ការបំភាន់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នោះសំដៅដោយផ្ទាល់បំផុតទៅលើអាដវនេទីសីម។

«ព្រះអង្គគង់លែងតែយើងតែម្នាក់ឯងពីផ្ទះកែវទៅ ហើយអានចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីអ្នកគង់លែងតែបន្ទូលពន្យល់យ៉ាងច្រើនថា៖

“ពួកគេមិនមានទុក្ខខព្រួយ ហើយមិនសូវឡាំងកាំង ដោយសារសភាពខាងសីលធម៌
និងខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនឡើយ។” ពិតមែនហើយ

ពួកគេហេតុអ្វីស្រើសស្រីរូបរបស់ខ្លួនឯង
ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេរីករាយនឹងអំពើគួរសុំអប់រំរបស់ខ្លួន។

“យើងក៏នឹងជួបនឹងការងារដូចគ្នារបស់ពួកគេដែរ
ហើយនឹងនាំអ្វីដែលពួកគេខ្មោចមកលើពួកគេ ពីព្រោះកាលយើងហៅ

គ្មាននរណាម្នាក់ឡើយ កាលយើងនិយាយ ពួកគេមិនស្តាប់ទេ
ប៉ុន្តែពួកគេហេតុអ្វីប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នោះចំពោះភូមិភាគខាងកើត

ហើយហេតុអ្វីស្រើសស្រីអ្វីដែលយើងមិនពេញព្រះទ័យ។”
“ព្រះជាម្ចាស់នឹងចាត់ការដូចយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់មកលើពួកគេ

ដើម្បីបិទបញ្ចប់ពួកគេដើម្បីការកុហក” ពីព្រោះ

“ពួកគេមិនមានទទួលសេចក្តីសុំឡើយដល់សេចក្តីពិត

ដើម្បីបិទបញ្ចប់សេចក្តីសង្កេតនេះទេ” “ប៉ុន្តែហេតុអ្វីនឹងអំពើទុច្ចរិតវិញ”។
អសោយ 66:3, 4; 2 ថេសាឡូនីច 2:11, 10, 12.»

«ព្រះគ្រូពិសុដានស្តាប់សួរថា៖ “តើមានការបញ្ជូនទោសណាមួយដែលខ្ពង់ខ្ពស់នេះទៀត
អាចលូងលោមចិត្តគំនិតបានដដែលៗ ដោយការផ្ទុយពីពិតថា

អ្នកកំពុងសង់លើគ្រឹះគ្រឹះគ្រឹះ ហើយថា ព្រះទ្រង់ទទួលយកការងាររបស់អ្នក
ខណៈដែលតាមពិត

អ្នកកំពុងប្រព្រឹត្តកិច្ចការជាច្រើនតាមគោលនយោបាយលោកីយ

ហើយកំពុងប្រព្រឹត្តហេតុអ្វីទាំងនេះព្រះយេស៊ូវ? អូ វាជាការបោះបង្គោលបញ្ជូនទោសដ៏ធំមួយ
ជាការដកដង្ហើមដ៏ទាក់ទាញមួយ ដែលចូលកាន់កាប់ចិត្តគំនិត

នៃពលរដ្ឋមនុស្សដែលចូលរាប់ហានសុគាល់សេចក្តីពិតហើយ បែរជាយល់ច្រឡំថា

ទម្រង់នៃការគោរពបូជាប្រពៃណីនៃព្រះ ជាជំនួសវិញ្ញាណ និងឫទ្ធានុភាពរបស់វា;

នៃពលរដ្ឋពួកគេសន្មតថា ខ្លួនមានសម្បូរបែប

ហើយហានក៏នឹងដោយទុរព្រួយសម្បត្តិ និងមិនខ្វះអ្វីសោះ ខណៈដែលតាមពិត
ពួកគេខ្សោមគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់»។

«ព្រះជាម្ចាស់មិនមានប្រព្រឹត្តិប្រែប្រួលចំពោះអ្នកបម្រើស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ដែលកំពុងរកស៊ី
សម្បូររៀកបំពាក់របស់ខ្លួនឲ្យឥតសុភមង្គលឡើយ។

ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើនកំពុងសួរកែថា “សន្តិភាព និងសុវត្ថិភាព”

ខណៈដែលសេចក្តីវិនាសភូមិភាគកំពុងមកលើពួកគេ។

លុះត្រាតែមានការប្រព្រឹត្តិយ៉ាងផ្សេងៗទៀត

លុះត្រាតែមនុស្សទាំងឡាយបន្តទាបចិត្តរបស់ខ្លួនដោយការសាសនា

ហើយទទួលយកសេចក្តីពិត ដូចដែលសេចក្តីពិតនោះមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ

ពួកគេនឹងមិនដែលចូលរាប់ស្តាប់ឡើយ។

នៃពលរដ្ឋដែលការបន្តសុទ្ធនឹងកើតមានឡើងនៅក្នុងជួររបស់យើង

យើងនឹងមិនសម្រាកដោយសុខសាន្តភាពទៀតឡើយ ដោយអ្នកអាងថាយើងសម្បូរបែប

ហើយហានក៏នឹងដោយទុរព្រួយសម្បត្តិ ដោយមិនគួរការអ្វីសោះ។»

«តើនិរណាអាចនិយាយដោយសច្ចក្តីពិតថា៖
 “មានរបស់យើងមានសកលុបងដោយកុលវិទ្យាហើយ;
 សម្បូរក្នុងបំពាក់របស់យើងគ្មានសុភមង្គលបុរាណដោយលោកិយទេ”?»
 ខ្ញុំឮបានឮពីព្រះអង្គគឺជាគ្រូបង្ហាត់របស់យើង
 ទ្រង់ចង់អុលទៅកាន់សម្បូរក្នុងបំពាក់នៃសច្ចក្តីសុចរិតដដែលគេអះអាងថាមាននោះ។
 ដោយដោះវាចេញ ទ្រង់បានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញយ៉ាងច្បាស់នូវសច្ចក្តីស្រស់ស្អាតដដែល
 សុចរិតនៃខាងក្រោម។ ឬច្បាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖
 «តើអ្នកមិនយល់ឮទេឬថា ពួកគេបានគ្របបាំងសច្ចក្តីស្រស់ស្អាត
 និងភាពពុករលួយនៃអត្ថប្រយោជន៍របស់ពួកគេ ដោយការផ្ទុយជាអ្នកអោយដូចមុតចេ?
 “ក្នុងដំណើរការនេះ មានកុលាយជាស្មុគ្រស្មាញទៅហើយដូចមុតចេ!”
 ដំណាក់របស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ បានកុលាយជាផ្ទះជំនួញ ជាកន្លែងដែលត្រូវមាន
 និងសិរីល្អអន្តរភាពបានចាកចេញពីទីនោះ! ដោយហេតុនេះឯង
 ទើបមានសច្ចក្តីទន់ខ្សោយ ហើយកម្រងក៏ខ្វះខាតផង»។ សកុខីបទ ភាគទី 8, ទំព័រ
 249, 250។

អាដវនៃទីសម័យ គឺជា «ទីក្នុងស្រុកនោះក្នុង»
 នៅពេលដែលវាបានប្រកាសសម្បូរកែកណ្តាលអធិបត្តិ នៅឆ្នាំ 1844។ ដល់ឆ្នាំ 1863
 វាបានចាប់ផ្តើមដំណើរការនៃការបដិសេធ «មូលដ្ឋាន»
 ដដែលគ្រូបង្ហាត់បង្រៀនតាមរយៈកិច្ចបម្រើរបស់ William Miller។
 នៅពេលដែលពួកគេបានចាប់ផ្តើមដាក់ឡើងសច្ចក្តីពិតជាមូលដ្ឋាន
 ដូចនេះហើយគ្រូបង្ហាត់នោះដោយគ្រូបង និងកាក់កុលវិទ្យា
 ពួកគេកំពុងសាងសង់មូលដ្ឋានថ្មីមួយ។ អស់អ្នកដែលបានចាប់ផ្តើម បានអនុវត្ត
 ហើយបន្តកិច្ចការនោះ គ្រូបងកំណត់នៃកុលវិទ្យាសំណេរនៃព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាយាម
 ថាជា «អស់អ្នកដែលបានទទួលពន្លឺយ៉ាងធំ»។

«ពន្លឺដ៏ធំ» ដែលពួកគេផ្តល់មាន គ្រូបងកំណត់នៃកុលវិទ្យាសុបិនរបស់មីឡូរ
 ដោយគ្រូបងមានតម្លៃនៃកុលវិទ្យាបុរាណបុរាណអង្គការ
 ដដែលមីឡូរបានដាក់លើតម្លៃនៃកុលវិទ្យាបុរាណបុរាណរបស់គាត់ ហើយវាបញ្ចេញពន្លឺភ័យជាង
 «ព្រះអាទិត្យ»។ កុលវិទ្យាបុរាណបុរាណដែលទើបបានដកស្រង់មកនេះ បងស៊ី វ៉ាយត៍
 កំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រថា «អ្នកដែលបានទទួលពន្លឺដ៏ធំ» ប៉ុន្តែ
 «បានផ្ទុយពីសេចក្តីយល់របស់ខ្លួនឯង»។

ពួកគេបានផ្ទុយពីសេចក្តីយល់ថាមួយនៃឆ្នាំ 1863។ នាងបាននិយាយថា វាគឺជា
 «ការលុបបំបាត់បញ្ជីនៃដំណាក់កាលមួយ ដែលគ្រូបងលើកតម្កល់មនុស្ស
 នៅពេលដែលអ្នកដែលផ្តល់សុភាពសច្ចក្តីពិត
 បដិសេធឡើយកម្រងនៃការគោរពបុរាណប័ត្រនេះ ជាវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់វា;
 នៅពេលដែលពួកគេសន្មតថា ខ្លួនមានទុរព្វសម្បត្តិសម្បូរបែប
 និងបានកើនឡើងដោយទុរព្វ ហើយមិនខ្វះអ្វីសោះ ខណៈដែលតាមការពិត
 ពួកគេខ្វះគ្រប់យ៉ាង»។

នាងកំពុងកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រស្តីពីភាពឡើងវិញនៃអោ ដដែលនាង
 និងស្តាប់របស់នាងបានកំណត់ថា បានកើនឡើងនៃឆ្នាំ 1856។ បន្ទាប់មក
 ពួកគេត្រូវបានសាកល្បងអស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ
 ប៉ុន្តែបានបរាជ័យក្នុងការសាកល្បងនោះនៅឆ្នាំ 1863

ហើយមានចាប់ផ្តើមសង្គមមូលដ្ឋានក្នុងក្រុមហ៊ុន
ដល់នាមកនូវសេចក្តីរីករាយយ៉ាងខ្ពស់
ដូចដែលមាននៅក្នុងសារព្រមានរបស់ប៉ូលកូនដូស្តេសាឡូនីក។
សារព្រមានរបស់ប៉ូលកូនដូស្តេសាឡូនីក គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រម្យ៉ាងទាំងបួននៃដើម
និងនៅចុងបញ្ចប់នៃអាជីវកម្មនេះហើយសូមគន្លងពេញលេញជាមួយសុបិនរបស់មីឡី
ដល់មាននិយាយទាំងអំពីការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃអាជីវកម្មនេះទីសឹម។
សុបិនរបស់គាត់បញ្ជាក់ថា
នៅពេលកើតចេញការសង្ស័យឡើងវិញនូវតុប្បងមរណ៍នៃសេចក្តីពិតដើមគួរឱ្យមានបំពេញច
សេចក្តីពិតទាំងនោះនឹងក្លាយជាច្បាប់យ៉ាងខ្លាំងជាមុនដប់ដង
ជាងពេលដែលវាមានភូមិជាលើកដំបូងនៅក្នុងសម័យកែប្រែអធិបតេយ្យ
កាលពីការចាប់ផ្តើមនៃអាជីវកម្មនេះទីសឹម។ តើហេតុដូចម្តេចបានជាការយល់ដឹងរបស់មីឡី ឥ
ឡូវនេះក្លាយជាច្បាប់យ៉ាងខ្លាំងជាងពេលដែលគាត់មានទទួលស្គាល់សេចក្តីពិតជាលើកដំបូង?

មានសេចក្តីពិតជាច្រើនគួរឱ្យមានគំណាងនៃលទ្ធផលទាំងអស់នៃបរិសុទ្ធទាំងពីរនៃហោហេតុក
ជំពូក ២។ សេចក្តីពិតទាំងនោះ គួរឱ្យមានគំណាងនៃកូនសុបិនរបស់មីឡី
ជាតុប្បងមានតម្លៃ ដល់នៃទីបំផុតនឹងគួរឱ្យមានសុភាពឡើងវិញនៃចុងក្រោយ
មុនពេលសម្រេចបាននូវអធិបតេយ្យ។

តុប្បងក្នុងក្រុមហ៊ុនដល់គួរឱ្យមានយកចេញតាមបង្កើននៃកូនសុបិនរបស់មីឡី
គំណាងទាំងគោលលទ្ធផលក្នុងក្រុមហ៊ុនដល់គួរឱ្យមាននាំចូលមកក្នុងអាត់នៃទីសុដ៍
ដើមបីបង្កើតគ្រឹះក្នុងក្រុមហ៊ុន ហើយក៏ដើមបីលាក់ហ្នឹងគ្រឹះពិតជងដៃ; ប៉ុន្តែតែងតែគំណ
ងដល់អស់អ្នកដល់បដិសេធមិនព្រមលះបង់គោលលទ្ធផលក្នុងក្រុមហ៊ុនទាំងនោះ
ដល់បង្កើតឡើងជាគ្រឹះក្នុងក្រុមហ៊ុនផងដែរ។ «ការរាល់ថ្ងៃ»
គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រម្យ៉ាងគួរឱ្យខ្លាចនៃសេចក្តីពិតរបស់វិល្លាម មីឡី
ដល់មានបង្កើតគ្រឹះដើម, ហើយនៃចុងក្រោយ «ការរាល់ថ្ងៃ»
មិនត្រឹមតែជានិមិត្តសញ្ញានៃពេលវេលានិយមប៉ុណ្ណោះ
ដូចដែលមីឡីមានគំណាងអត្តសញ្ញាណយ៉ាងត្រឹមត្រូវទេ
ប៉ុន្តែតែងតែជានិមិត្តសញ្ញានៃការបោះបង់ដល់មានបង្កើតគ្រឹះក្នុងក្រុមហ៊ុនផងដែរ។

ព្រះគម្ពីរ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្យាយាម និងបុរសភូមិសាស្ត្រ ទាំងអស់សុទ្ធតែរំលឹកនូវទំនាក់ទំនង
សម្រាប់កែច្នៃម៉ោងជំនុំមុខរបស់ព្រះឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844 គឺជាការប្រកាសសារដល់មានរក្សា
និងមាននាមកបង្កើតឡើងដោយ William Miller។ ហេតុនេះហើយមានជា
ចលនានោះគួរឱ្យមានហៅថា ចលនា Millerite។ តាមហេតុផល ការបដិសេធចលនានោះ
គឺជាការបដិសេធពលនៃមានកើតឡើងនៃឆ្នាំ 1798 ដល់ដានីយ៍ដល់មានគំណាងថា
ជាការកើតឡើងនៃចំណេះដឹង។

អសោយនិយាយអំពីមនុស្សសុរិះរបស់អប្សរាអ៊ីម ហើយកំណត់ថា
មនុស្សសុរិះទាំងនោះគឺជាពួកមនុស្សសង្គមក្នុងគ្រប់គ្រងបុរាណដ៏រស់នៅក្នុងយូសាឡីម។
អសោយបញ្ជាក់ថា ពួកគេមិនមានសុរិះដោយស្រាវជ្រាវនិយមពិតទេ
គឺពួកគេសុរិះដោយស្រាវជ្រាវវិញ្ញាណ។ ស្រាវជ្រាវវិញ្ញាណនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
អាចជាសេចក្តីបង្កើនពិត ឬមិនពិត ក្រោយអាស្រ័យលើបរិបទ។
មនុស្សសុរិះរបស់អប្សរាអ៊ីម មានសុរិះនិងសេចក្តីបង្កើនមិនពិត
ដល់ជាស្រាវជ្រាវប្រឡង
ដូចដែលមានគំណាងដោយស្មើគ្នាស្មើគ្នានៃទីសន្តិភាពនៅក្នុងជំពូកដប់ប្រាំពីរ និរន្តរៈ

នឹងដោយបលេសសុសារ នៅក្នុងយប់ចុងក្រោយនៃការជប់លៀងរបស់គាត់។

អសោយបានបញ្ជាក់អំពីផលវិបាកនៃភាពស្រវឹងខាងវិញ្ញាណ

ដល់កិច្ចការនៃបុរសអ្នកមើលងាយដល់គ្រប់គ្រងបុរាណប្រាជ្ញានក្នុងយុគសម័យ។

ចូរឈប់ស្ងៀម ហើយអសុចរិតត្រូវទៅ; ចូរស្រក់ឡើង ហើយស្រក់ចេញទៅ;
ពួកគេស្រវឹង ប៉ុន្តែមិនមែននៃដោយសុភវេទ; ពួកគេដើរយំទៅ
ប៉ុន្តែមិនមែននៃដោយភស្តុតាង: ខ្ញុំលឺឮ។ ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវបានចាក់បង្ការមកលើអ្នក
កាល់គ្នានូវវិញ្ញាណនៃការដក់យ៉ាងជ្រៅ ហើយបានបិទភ្នែករបស់អ្នកកាល់គ្នា;
គឺពួកហ្វារ៉ា និងពួកមន្ត្រីនាំរបស់អ្នកកាល់គ្នា ព្រមទាំងពួកអ្នកមើលឃើញ
ទ្រង់បានគូរបាំងពួកគេ។ ហើយនិមិត្តរូបទាំងអស់បានក្លាយមកដល់អ្នកកាល់គ្នាដូចជា
ពាក្យយន់សៀវភៅមួយដែលបានបិទគ្នា
ដល់មនុស្សស្រស់ក្រវល់បុរសល្អឥតខ្ចីក្នុងចំណោមអ្នកសរ ដោយនិយាយថា
«សូមអាននេះឲ្យខ្ញុំផង»; ហើយគាត់និយាយថា «ខ្ញុំអានមិនបានទេ
ដូច្នេះវាបានបិទគ្នា»។ ហើយសៀវភៅនោះត្រូវបានបុគ្គលល្អឥតខ្ចីក្នុងចំណោមអ្នកសរ
ដោយនិយាយថា «សូមអាននេះឲ្យខ្ញុំផង»; ហើយគាត់និយាយថា
«ខ្ញុំមិនចេះអក្សរទេ»។ ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា
«ដោយព្រោះបុរាណប្រាជ្ញាចូលមកជិតយើងដោយមាត់របស់ពួកគេ
ហើយគោរពយើងដោយបបួរមាត់របស់ពួកគេ
ប៉ុន្តែហែនដកចិត្តរបស់ពួកគេឲ្យឆ្ងាយពីយើង
ហើយការកោះទេសាច់ចំពោះយើងរបស់ពួកគេ
គឺត្រូវបានបង្កើនដោយបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស: ដូច្នេះ មើលចុះ
យើងនឹងបន្តផ្ទេរវិចិត្រការដ៏អស្ចារ្យមួយក្នុងចំណោមបុរាណប្រាជ្ញា
គឺជាកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ និងជាអច្ឆរិយៈមួយ;
ដូច្នេះបុរាណប្រាជ្ញារបស់មនុស្សមានបុរាណប្រាជ្ញារបស់ពួកគេនឹងវិនាស
ហើយសេចក្តីយល់ដឹងរបស់មនុស្សស្រស់ក្រវល់របស់ពួកគេនឹងត្រូវលាក់បាំង»។ រទេនាដល់
អស់អ្នកដល់ស្រវឹងរកដើម្បីដើម្បីលាក់បាំងគំនិតប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ខ្លួនពីព្រះយេស៊ូវ
ហើយការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេស្មើនឹងនៅក្នុងទីងងឹត ហើយពួកគេនិយាយថា
«តើនរណាឃើញយើង? ហើយតើនរណាស្គាល់យើង?»។ ពិតប្រាកដណាស់
ការបង្កើនអំពីរបស់អ្នកកាល់គ្នាឲ្យប្រព្រឹត្តទៅនេះ
នឹងត្រូវបានចាត់ទុកដូចជាដឹកនាំរបស់ជាងស្មូន;
តើស្មូនដឹងនិយាយអំពីអ្នកដល់បានបង្កកិច្ចការថា
«គាត់មិនបានបង្កកិច្ចការខ្ញុំទេ» ឬ?
ឬក៏វាជាក្នុងចំណោមព្រះយេស៊ូវនិយាយអំពីអ្នកដល់បានចន្លោះថា
«គាត់គ្មានការយល់ដឹងទេ» ឬ? អសោយ 29:9-16។

បងស្រី វាយ បានដកស្រង់ខ្លាំងនេះ ហើយបន្ទាប់មកបានបន្តថ្លែងថា:

«ពាក្យទាំងអស់នៃស្នាដៃនេះនឹងត្រូវសម្រេចឡើង។
មានមនុស្សស្រស់ក្រវល់ដែលមិនបន្ទាបចិត្តរបស់ខ្លួនទៅចំពោះព្រះ
ហើយមិនព្រមដើរតាមផ្លូវត្រឹមត្រូវទេ។ ពួកគេលោភបំណងពីរបស់ខ្លួន
ហើយបន្តនៅក្នុងការរួមសហការជាមួយទេវតាដែលបានផ្តល់ចុះ
ជាអ្នកដល់ស្រវឹង និងប្រព្រឹត្តការកុហក។ សត្រូវដាក់វិញ្ញាណរបស់វាលើមនុស្សដល់
អាចប្រើដើម្បីបំបែកបញ្ញត្តិអ្នកដល់នៅក្នុងភាពងងឹតមួយផុតកែ។
មនុស្សស្រស់ក្រវល់កំពុងតែបង្កើនដោយភាពងងឹតដែលកំពុងគូរបង្កប់

ហើយកំពុងដាក់សច្ចកុត្តិពិតមួយឡើង ដើម្បីបិទកំហុសជំនួស។
ថ្មីដែលព្រះបន្ទូលទំនាយបានចង្អុលបង្ហាញមកដល់ហើយ។
ព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទមិនគួរឱ្យមានយល់ដឹងទេ។ សម្រាប់ពួកគេ
ព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទគ្មានតំណែងឡើយព្រោះប៉ុណ្ណោះ។
នោះដំណាក់កាលនេះនៃប្រវត្តិសាស្ត្រជន្មនៃដី
មនុស្សជាតិប្រព្រឹត្តទៅដូចជាមនុស្សសុភវង្ស។ «ចូរឈប់ ហើយស្ទង់បំប៉នដៃ;
ចូរស្រវែកឡើង ហើយស្រវែកចុះ; ពួកគេស្មើគ្នា គម្រោងនៃដោយស្មោះ; ពួកគេដួលរំលំ
គម្រោងនៃដោយស្មោះខ្ពស់ទេ។
ដុបិតព្រះយស្ទីវបានចាក់ទម្រង់លើអ្នករាល់គ្នាដូចជាអ្នកប្រើប្រាស់ការដក់យ៉ាងជុំវិញ
ហើយបានបិទភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នា។ ពួកហោរា និងអ្នកដឹកនាំរបស់អ្នករាល់គ្នា
គឺពួកអ្នកមើលឃើញ ទ្រង់បានគ្របបាំងពួកគេហើយ»។
ភាពស្មើគ្នាខាងវិញ្ញាណមួយកំពុងស្ថិតលើមនុស្សជាតិ
ដដែលគិតថាខ្លួនជាបុរាណដ៏ល្អនៃនិរ្ឫតិយភាពលើកម្ពុជា។ ជំនឿសាសនារបស់ពួកគេ
មានសភាពដូចដែលគួរឱ្យមានបង្ហាញនៅក្នុងបទគម្ពីរនេះដែរ។
ក្រោមឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេមិនអាចដើរត្រង់បានទេ។
ពួកគេធ្វើឱ្យផ្លូវរបស់ខ្លួនក្លាយជារឿងច្រើននៅក្នុងការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេ។
ម្នាក់ហើយម្នាក់ទៀត ពួកគេរងទុក្ខទៅមុខទៅក្រោយ។
ព្រះអម្ចាស់ទតមើលពួកគេដោយសច្ចកុត្តិអាណិតយ៉ាងខ្ពស់។ ផ្លូវនៃសច្ចកុត្តិពិត
ពួកគេមិនមានសុភាពឡើយ។
ពួកគេជាអ្នករៀបចំគម្រោងដោយលុបចោលបែរិទ្ធភាពសាស្ត្រ
ហើយអ្នកដទៃអាច និងគួរក៏បានជួយ
ដោយសារមានការមើលឃើញខាងវិញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់
ក៏គួរឱ្យមានបោះបង្គោលចោលខ្លួនឯង ហើយកំពុងគាំទ្រកិច្ចការអាក្រក់មួយ។»

«ព្រឹត្តិការណ៍នានាផ្ទៃក្នុងក្រោយទាំងនេះ
នឹងឆាប់គុណយទៅជាច្បាស់លាស់ដាច់ខាត។
នោះពេលការបោះបង្គោលចោលខាងវិញ្ញាណនិយមទាំងនេះ គួរឱ្យមានបើកបង្ហាញថា វាពិតជា
អ្វីដែលដាក់ស្ថិតនៃមន្ទិលនោះ—គឺជាកិច្ចប្រតិបត្តិការសម្ងាត់របស់វិញ្ញាណអាក្រក់
រក់—អស់អ្នកដទៃបានចូលរួមសម្រង់ក្នុងការទាំងនោះ
នឹងគុណយដូចជាមនុស្សដែលបានហាត់បង្រៀនសម្រាប់ខ្លួន។»

«ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា
ដុបិតបុរាណនេះចូលមកជិតយើងដោយមាត់របស់ខ្លួន
ហើយគោរពយើងដោយបបួរមាត់របស់ខ្លួន
ប៉ុន្តែហែនដកចិត្តរបស់ខ្លួនឱ្យឆ្ងាយពីយើង
ហើយសច្ចកុត្តិខ្ពស់ចំពោះយើងរបស់ពួកគេ
គឺគួរឱ្យមានបង្រៀនតាមបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស ដូច្នេះ មើលចុះ
យើងនឹងបន្តធ្វើការអស្ចារ្យមួយនៅក្នុងចំណោមបុរាណនេះ
គឺជាការអស្ចារ្យ និងជាសច្ចកុត្តិអំណាចគួរស្តាប់សុញ្ញដៃមួយ
ដុបិតបុរាណរបស់មនុស្សមានបុរាណរបស់ពួកគេនឹងវិនាស
ហើយសច្ចកុត្តិយល់ដឹងរបស់មនុស្សឈ្លាសវៃរបស់ពួកគេនឹងគួរឱ្យកំហុស។ រទេនាដល់អស់
អ្នកដទៃដែលរកឃើញនូវដើម្បីបិទកំហុសកិច្ចការរបស់ខ្លួនពីព្រះអម្ចាស់
ហើយកិច្ចការរបស់ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងសច្ចកុត្តិដ៏ដ៏ត ហើយពួកគេនិយាយថា
តើអ្នកណាឃើញយើង ហើយតើអ្នកណាស្គាល់យើង? ពិតណាស់
ការប្រែប្រួលអ្វីៗរបស់អ្នកឱ្យក្លាយជាប្រឡាក់ប្រឡាក់»

នឹងត្រូវបានចាត់ទុកដូចជាដឹកនាំរបស់ជាងសម្បទាន; ដូច្នេះ
ក៏ស្មើនឹងនិយាយអំពីអ្នកក្នុងបង្កក្រឹត្យថា គាត់មិនមានបង្កក្រឹត្យខ្សែទេ?
ឬតើវាចូលក្នុងបង្កក្រឹត្យរបស់និយាយអំពីអ្នកក្នុងបង្កក្រឹត្យរបស់វាថា
គាត់គ្មានសេចក្តីយល់ដឹងទេ?»

«ខ្ញុំត្រូវបានបង្កាញថា ក្នុងបទពិសោធន៍របស់យើង យើងបានជួប
ហើយកំពុងជួបនឹងសុចរិតភាពដូចនេះឯង។ មនុស្សសង្គមដែលបានទទួលពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ
និងសិទ្ធិពិសេសអស្ចារ្យ
បានទទួលយកពាក្យរបស់មេដឹកនាំដែលគិតថាខ្លួនមានបុណ្យ
ជាអ្នកក្នុងបង្កក្រឹត្យព្រះគុណ និងព្រះពរយ៉ាងខ្លាំងពីព្រះអម្ចាស់
ប៉ុន្តែត្រូវបានដកខ្លួនចេញពីព្រះហស្តរបស់ព្រះ ហើយដាក់ខ្លួនចូលក្នុងជួររបស់សត្រូវ។
ពិភពលោកនឹងត្រូវបានលិចលង់ដោយការបោះបង្គោលចោលដ៏មានសម្បត្តិឲ្យដាច់
គំនិតមនុស្សមួយ ដដែលទទួលយកការបោះបង្គោលចោលទាំងនេះ
នឹងមានឥទ្ធិពលលើគំនិតមនុស្សដទៃទៀត
ដែលបានបង្កើតសុភមង្គលដ៏មានតម្លៃនៃសេចក្តីពិតរបស់ព្រះទ័យជាអាក្រក់។
មនុស្សទាំងនេះនឹងត្រូវបោះបង្គោលចោលដោយទេវតាដែលបានផ្តល់ឲ្យ
ខណៈដែលពួកគេត្រូវបានបោះបង្គោលចោលជាអ្នកយាមដ៏ស្រស់ស្អាត បុរេបុរសមើលថែរាល់ទ្វារ
ដូចជាអ្នកក្នុងបង្កក្រឹត្យផ្តល់គណនី។ ពួកគេបានដាក់អាវុធនៃដុតគ្នារបស់ខ្លួនចុះ
ហើយបានសុភាបិវិញ្ញាណបោះបង្គោលចោលចោល។
ពួកគេធ្វើឲ្យខ្លួនឱ្យរស់នៅតាមបុរសិទ្ធភាព ហើយទុកចោលសេចក្តីពិតព្រះមាន
និងការស្ថិតិបន្តទៅរស់នៅ ហើយយ៉ាងពិតប្រាកដ ពួកគេស្មើគ្នាទៅនឹងសាតាំង
ដោយសុភាបិវិញ្ញាណបោះបង្គោលចោល និងសេចក្តីបង្កើនរបស់អារក្ស។»

«ការស្រវឹងខាងវិញ្ញាណឥឡូវនេះបានមកលើមនុស្សសង្គមដែលមិនគួរតែដើរទៅរកទេវតាដូច
ជាមនុស្សស្រវឹងដោយឥទ្ធិពលនៃស្រាខ្លាំងឡើយ។ អំពើឧក្រិដ្ឋ និងភាពមិនប្រក្រតី
ការកងបន្ទុះ ការលួចបន្ទុះ និងការប្រព្រឹត្តក្នុងនាមអយុត្តិធម៌ បានពង្រីកពាសលោក
សរុបតាមសេចក្តីបង្កើនរបស់មេដឹកនាំដែលបានបោះបង្គោលចោលក្នុងរាងសុចរិតស្តី
។»

«បុរសគិតសាសនានឹងត្រូវក្រើរឡើងមុតដទៃទៀត។ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់បានថា
អ្វីៗខ្លះនឹងកើតមាននៅអនាគតដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
ប៉ុន្តែពេលវេលានោះមិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ។
រូបរាងរបស់មនុស្សសុលាបនឹងលិចលង់
បណ្តាលដោយឧបាយកលដ៏ឆ្លាតវៃរបស់សាតាំង
ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងបង្កើនខ្លួនជាមួយនឹងអ្នកក្នុងបង្កក្រឹត្យ
និងប្រព្រឹត្តការកុហក។ ខ្ញុំព្រមទទួលស្គាល់ថា នៅកណ្តាលយើងផ្ទាល់
មនុស្សខ្លះនឹងបំបែកចេញពីសេចក្តីជំនឿ
ហើយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវិញ្ញាណបោះបង្គោលចោល
និងសេចក្តីបង្កើនរបស់អារក្ស ហើយដោយសារពួកគេ
សេចក្តីពិតនឹងត្រូវគេនិយាយអាក្រក់ពី។» Battle Creek Letters, 123–125.

ពុទ្ធការីទាំងអស់ រួមទាំងអសោយ និងបងស៊ីវិល
កំពុងកំណត់សម្គាល់អំពីផ្ទះច្រុងក្រោយ។ នៅក្នុងផ្ទះទាំងនេះ
មេដឹកនាំនៃអាជ្ញាធរនីមួយៗ «ពិតប្រាកដជាស្មើគ្នាទៅនឹងសាតាំង
ដោយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវិញ្ញាណប្លង់ និងសេចក្តីបង្កើនរបស់អារក្ស»។ បងស៊ីវិ

«នរោត្តមលោកបណ្ឌិតខាងវិញ្ញាណទាំងនេះ គួរមានបរិក្ខេបមុនដៃថាជាអ្វីដែលវាពិតជាមនោ—គឺជាកិច្ចចបបុរិបត្តិការសម្ងាត់របស់វិញ្ញាណអាក្រក់—អនុក្ខេបលោកបណ្ឌិតមុននាការកុន្តរា នឹងកុលាយដូចជាមនុស្សសង្គមលោកបាត់បង់សុមារតិរបស់ខ្លួន»។

មនោនរោត្តមនិរោត្តមនិរោត្តម នឹងកុលាយដូចជាមនុស្សសង្គមលោកបាត់បង់សុមារតិរបស់ខ្លួននរោត្តមចំណុចមួយកុន្តរាបុរិបត្តិការសម្ងាត់ចុងចុងក្រោយ ពេលដែលភាពសុរិះរបស់ពួកគេគួរមានបរិក្ខេបមុនដៃថា «កិច្ចចបបុរិបត្តិការសម្ងាត់របស់វិញ្ញាណអាក្រក់»។

នៅក្នុងបទគម្ពីរអសោយ
មានសច្ចក្តីសង្គមបេអំពើកិច្ចការអាក្រក់របស់ពួកមនុស្សសុរិយនៃអែបេរ៉ាអ៊ីម
គឺជាមនុស្សសាងឡាយដលៃ «គួរតែបានឈរជាអ្នកយាមការពារដោយសុម្រោះត្រង់»។
សច្ចក្តីសង្គមបេនោះត្រូវបានបញ្ចេញជាកំដៅចូលថា៖ «ពិតមែន
ការបង្កើនអំឡុងរបស់អ្នកឲ្យប្រាប់ច្បាស់នោះ នឹងត្រូវរាប់ទុកដូចជាដឹកនាំរបស់ជាងស្មូន;
ដូច្នេះ តើសុំនាងអោយនិយាយអំពីអ្នកដែលបានបង្កកើតវាថា
គាត់មិនបានបង្កកើតឡើយ?
ឬតើវាត្រូវដលៃបានបង្កកើតឡើងអោយនិយាយអំពីអ្នកដែលបានបង្កកើតវាថា
គាត់គឺមានការយល់ដឹងឬ?»

«ដូច្នេះ ខណៈដែលនាគ ជាមុនដំបូង តំណាងឲ្យសាតាំង នោះក្នុងន័យបន្ទាប់បន្ត
វាក៏ជាសិរីមិត្តរបស់ប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់ផងដែរ»។ The Great Controversy, 439.

ដោយនិយាយអំពីបុរសទាំងឡាយដែលគ្រប់គ្រងក្នុងយូសាឡឹមនៅថ្ងៃចុងក្រោយ
សីសុទ្ធជើវិភេទបានចូលដៃថា៖

«មនុស្សខុសៗគ្នាកំពុងតែត្រូវបានផ្សារបង្វិលដោយសចក្តីនិងជីវិតដែលកំពុងតែរុញបណ្តាល
ហើយកំពុងទុកសចក្តីពិតចោល ដើម្បីយកសចក្តីខុសឆ្គង។
ថ្ងៃដែលបានចងអុលបង្កហាញដោយទំនាយមានមកដល់ហើយ។
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមិនត្រូវបានយល់ស្គាល់ទេ។ ចំពោះពួកគេ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគ្មានតែជាអ្វីដែលពួកគេមួយប៉ុណ្ណោះ»។ នៅឆ្នាំ 1901 មជ្ឈការមន្ត្រីនៃ
រដ្ឋនិយមរបស់ពួកគេបានចាប់ផ្តើមនាំចូលទស្សនៈមិនពិតរបស់ប្លុកស៊ុតដាក់
តំជនដើម្បី «the daily» នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លើ។ ទស្សនៈនេះនាំមកដល់ថា «the daily»

តំណាងឲ្យកិច្ចការនៃវិស័យការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឬក៏ជាបុរសបែបម្នាក់ណាមួយនៃគំនិតនោះ។
ខ្ញុំនិយាយថាជាបុរសបែបម្នាក់ណាមួយ
ព្រោះនៅក្នុងបុរសគ្រីស្ទានដែលបានបន្តបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1901
មានការផ្តាច់ខាតខ្ពស់គួរឱ្យមានដាក់លើសចេក្តីមិនពិតនោះ
ប៉ុន្តែសូមមើលពិតទាំងនោះតែងតែបង្ហាញនូវសចេក្តីសន្តិដ៏មានមួយថា «the daily»
តំណាងឲ្យកិច្ចការបុរសទេណាមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

តុប្បងដ៏មានតម្លៃ ដែលជាគោលលទ្ធផលនៃ «ការប្រថាប់» ដដែល Miller
បានកំណត់ថាជាជំនឿមិត្តភាពព្រះវិញ្ញាណក្ខន្ធសាតាំង នោះ ក្នុងអាជីវជននៃមនុស្សដែលក្រោយ
បានក្លាយជាជំនឿមិត្តភាពព្រះវិញ្ញាណក្ខន្ធនៃព្រះគ្រីស្ទ។ នៅពេលដែលគួរឱ្យមានចូលមកក្នុងឆ្នាំ
1901 មានមនុស្សស្ថិតិណាស់ដែលទទួលយកទស្សនៈថា «ការប្រថាប់»
ជាជំនឿមិត្តភាពព្រះវិញ្ញាណក្ខន្ធនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយមិនមែនជាជំនឿមិត្តភាពព្រះវិញ្ញាណក្ខន្ធសាតាំងទេ
ប៉ុន្តែដែលទសវត្សរ៍ 1930 តុប្បងនៃគោលលទ្ធផល «ការប្រថាប់» ដដែល Miller
បានដឹកយកចេញពីសរសៃនៃសចេក្តីពិត ដែលរកឃើញនៅក្នុង 2 Thessalonians ជំពូក 2
នោះ គួរឱ្យមានបដិសេធ ដូចដែល «បុរសពីរដង» នៃ Leviticus 26
គួរឱ្យមានបដិសេធនៅក្នុងឆ្នាំ 1863 ដដែល។
នៅក្នុងនៃណាមួយក្នុងបុរសគ្រីស្ទានចាប់ពីឆ្នាំ 1863 រហូតដល់ទសវត្សរ៍ 1930
អាជីវជននៃមនុស្សបានផ្តល់បុគ្គលិកនាំរបស់ខ្លួន ដោយមិនមានដឹងខ្លួនឡើយ។

“បងប្អូនអើយ ខ្ញុំឃើញគ្រោះថ្នាក់របស់អ្នកហើយ ហើយខ្ញុំសូមមុតងទៀតថា
តើអ្នកដល់កំពុងរងរងនោះ
បានខិតខំប្រឹងប្រែងណាមួយដើម្បីបើកតែម្សៅអំពើខុសឬទេ?
ព្រលឹងទាំងឡាយអាចនឹងកំពុងជំពប់ដួល ដល់នៅក្នុងសចេក្តីដឹងដឹក
ពីព្រោះអ្នកមិនបានផ្ទេរឲ្យផ្តល់សម្រាប់ជំងឺរបស់អ្នកគ្រប់ឡើយ។
បុរសនិយមនៃអ្នកស្ថិតនៅក្នុងគ្នាទីដដែលគេទុកចិត្ត
ខ្ញុំសូមអំពាវនាវដល់អ្នកកាន់តែដោយសុមោះសុម័គ្រ
ដើម្បីប្រយោជន៍នៃព្រលឹងរបស់អ្នកផ្ទាល់
និងដើម្បីប្រយោជន៍នៃអស់អ្នកដែលមើលមកអ្នកជាអ្នកដឹកនាំ
សូមប្រើចិត្តនៃចំពោះព្រះសម្រាប់គ្រប់កំហុសដែលបានប្រព្រឹត្ត
ហើយសារភាពអំពើខុសរបស់អ្នកចុះ។”

«បុរសនិយមនៃអ្នកបណ្តោយឲ្យមានភាពវិវាទក្នុងចិត្ត
ហើយដោយសារមហេនភាព និងការរាប់ខ្លួនថាសុចរិត
មិនសារភាពកំហុសរបស់ខ្លួនទេ
អ្នកនឹងគួរទុកឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការលុបបំបាត់សាតាំង។ បុរសនិយម
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បង្ហាញកំហុសរបស់អ្នក អ្នកមិនប្រើចិត្ត
ឬមិនសារភាពទេ ការដឹកនាំដោយព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់នឹងនាំអ្នកឲ្យឆ្ងល់ដល់កាត់ដីនោះ
មុតងហើយមុតងទៀត។
អ្នកនឹងគួរទុកឲ្យផ្ទុកកំហុសដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា
អ្នកនឹងបន្តខ្មោះបុរាណ ហើយនឹងហៅអំពើហាហាជាសចេក្តីសុចរិត
ហើយហៅសចេក្តីសុចរិតថាជាអំពើហាហា។ ការបោះបង្គោលដ៏ច្រើន
ដែលនឹងរីករាលដាលនៅក្នុងក្រោយទាំងនេះ នឹងព័ទ្ធជុំវិញអ្នក
ហើយអ្នកនឹងផ្តល់បុគ្គលិកនាំ ដោយមិនដឹងថាអ្នកមានផ្ទេរដូចនោះឡើយ»។
Review and Herald, December 16, 1890.

បុរសអ្នកចម្លងក្នុងលំហូរជនក្នុងយូសាឡឹម ដដែលជា
«មនុស្សនៃក្រុងមុខតំណែងនៃចេក្រីស៊ីកូតូ» និង
«ហៅអំពើហាបថាជាសច្ចក្រីស៊ីកូតូ ហើយហៅសច្ចក្រីស៊ីកូតូថាជាអំពើហាប» ហើយ
«មនែហើយ ការបង្កើនរបស់អ្នករាល់គ្នាឲ្យក្រឡាប់ច្រឡំ
នឹងគ្រូរាប់ទុកដូចជាដឹកដុបរបស់ជាងស្រីមុន; ដុបិត
តើស្មានដោយនិយាយអំពីអ្នកដែលមានបង្កកើតវាថា គាត់មិនមានបង្កកើតឲ្យទេឬ?
ឬតើវាចុះដែលគ្រូរាប់ទុកបង្កកើតឡើងដោយនិយាយអំពីអ្នកដែលមានបង្កកើតវាថា
គាត់គ្មានការយល់ដឹងទេឬ?»

ក្នុងការបោះឆ្នោតលើកចម្រើនឡើងតាមរយៈជំនាន់ទាំងបួននៃអង្គនៃទីស៍
អស់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងមុខតំណែងនៃចេក្រីស៊ីកូតូ មានផលសំបូរដើកនាំ
ហើយមិនដឹងខ្លួនឡើយ។ ពួកគេមិនដឹងឡើយ
ពីព្រោះពួកគេបានបដិសេធជាបន្តបន្ទាប់
និងដោយខ្លាចខ្លួននូវភស្តុតាងនៃកំហុសរបស់ខ្លួន។

ក្នុងការបោះឆ្នោតលើកចម្រើននោះ
«បុរសប្រឆាំងមនុស្សបុរសប្រឆាំងពួកគេនឹងវិនាសទៅ
ហើយការយល់ដឹងរបស់មនុស្សល្អលាស់របស់ពួកគេនឹងត្រូវលាក់បាំង»។

ពួកគេនឹងបង្កើនអំពីទាំងអស់ឲ្យក្រឡាប់ច្រឡំ ហើយហៅអំពើហាបថាជាសច្ចក្រីស៊ីកូតូ
ហើយហៅសច្ចក្រីស៊ីកូតូថាជាអំពើហាប។

និមិត្តសញ្ញាព្រះគោលនៃគោលនយោបាយអំពី “the daily” ដដែលសម្រាប់ Miller
វាជានិមិត្តសញ្ញាសាតាំងមួយ ហើយសព្វថ្ងៃនៃ Adventism
កំណត់អត្តសញ្ញាណវាជានិមិត្តសញ្ញាព្រះគ្រីស្ទ។
អ្វីដែលផ្តល់ជាយុទ្ធភាពដែលមានបង្កកើតគ្រោងការនៃការអនុវត្តទំនាយរបស់ William
Miller ឥឡូវនេះមានក្រុមហ៊ុនជាតិមិត្តសញ្ញាព្រះគោលស្របនឹងមនុស្សអ្នកអង្គទាំងឡាយ
ដែលគ្រប់គ្រងលំហូរជននៃក្រុងយូសាឡឹម។ និមិត្តសញ្ញាព្រះគោលនៃទាក់ទងនឹង “the daily”
នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍នៃ មានភស្តុតាងដូចព្រះអាទិត្យ
នៅពេលដែលវាត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងមឈ្លសរបស់ Miller នៅដើមកំណើតនៃ
Adventism ប៉ុន្តែនៅចុងចុងក្រោយ
សច្ចក្រីស៊ីកូតូនោះភ្លេចបំភ្លាំងខ្លួនជាងមុនដប់ដង
ដុបិតលេខដប់ជានិមិត្តសញ្ញាព្រះគោលសកលមួយ ហើយសម្រាប់អ្វីស្រដៀងបុរាណ
ការសកលបង្កើនគឺជាការសកលបង្កើនចុងក្រោយ។

ពួកផារីស៊ីសម័យទំនើបមាន «យក» «កិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ»
«ទៅបុគ្គលឲ្យអំណាចសាតាំង» ដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណលទ្ធផលនៃការនិយមថាជា
«ព្រះចេស្តាបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ»។

«ពួកផារីស៊ីមានបុរសក្រីស៊ីអំពើហាបទាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទំព័រស្នេហាស្នេហាស្នេហា
ការនិយាយរបស់ពួកគេត្រូវបានប្រើដើម្បីប្រមាថព្រះអង្គសងគ្រោះនៃលោកិយ ហើយ
យុទ្ធវិភាគនៃកត្តាមានសរសេរពាក្យសម្តីរបស់ពួកគេចូលក្នុងសៀវភៅនៃសុចរិត
ស្តី។ ពួកគេបានយកអំណាចបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ
ដដែលមានសម្បជញ្ញ័យក្នុងព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ទៅបុគ្គលឲ្យក្នុងការរាប់សាតាំង។
ពួកគេមិនអាចគេចវេញពីព្រះរាជកិច្ចដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់
ឬយកវាទៅពន្យល់ថាបណ្តាងមកពីហេតុផលមុនជាតិមានឡើយ

ដូច្នេះពួកគេហេតុអ្វីបានជាថាៈ “ទាំងនេះជាកិច្ចការរបស់អារក្ស”។ ដោយសារការមិនជឿ
ពួកគេហេតុអ្វីបានជាពួកគេបុគ្គលនៃព្រះជាមនុស្សធម៌តាមមុន។
កិច្ចការនៃការប្រឆាំងនឹងបាតុភូតនៃព្រះជាមនុស្សធម៌តាមមុន។
ជាកិច្ចការនៃការប្រឆាំងនឹងបាតុភូតនៃព្រះជាមនុស្សធម៌តាមមុន។
គឺជាការសម្រេចបាននៃអំណាចរបស់ព្រះ
ប៉ុន្តែពួកគេហេតុអ្វីបានជាពួកគេបុគ្គលនៃព្រះជាមនុស្សធម៌តាមមុន។
សុំព្រះបិតាសព្វថ្ងៃ និងមានចិត្តដូចដំបូង
ពួកគេហេតុអ្វីបានជាពួកគេបុគ្គលនៃព្រះជាមនុស្សធម៌តាមមុន។
ហើយដូច្នេះពួកគេហេតុអ្វីបានជាពួកគេបុគ្គលនៃព្រះជាមនុស្សធម៌តាមមុន។
Manuscript Releases, volume 4, 360.

យើងនឹងបន្តការពិចារណាអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដ៏ល្អបំផុតនៃប្រជាជននៅក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីមួយ នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។